

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 10/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. apríla 2011 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť investičného družstva L., B., zastúpeného advokátom JUDr. A. Š., CSc., B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 213/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Právo investičného družstva L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 213/98 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 213/98 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.

3. Investičnému družstvu L. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť investičnému družstvu L. trovy konania v sume 305,86 € (slovom tristopäť eur a osemdesiatšesť centov) do dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. A. Š., CSc., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 10/2011-9 z 18. januára 2011 prijal sťažnosť investičného družstva L. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 213/98.

Zo sťažnosti okrem iného vyplýva:

„... Sťažovateľ podal žalobu v spore vedenom navrhovateľom L., B. proti R., spol. s r.o., B., ktorá je evidovaná na Okresnom súde Bratislava II. pod č. k. 16 C 213/1998 vo veci vypratania priestorov v administratívnej budove na D.

Žalobu podal voči jednému z podielových spoluvlastníkov budovy na základe väčšinového rozhodnutia spoluvlastníkov v súlade s § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Od podania žaloby uplynulo skoro 12 rokov bez rozhodnutia v spore.

Sťažovateľ je subjektom, ktorý má zájem o odstránenie právnej neistoty v spoluvlastníckych vzťahov pri užívaní administratívnej budovy, v B...“

Sťažovateľ uviedol, že v postupe okresného súdu vidí porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia voči okresnému súdu vo výške 10 000 € odôvodnil tým, že dosiaľ vec nie je právoplatne skončená, čo u neho vyvoláva stav právnej neistoty.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný súd Bratislava II. svojou nečinnosťou porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi sa priznáva nemajetková ujma vo výške 10 000 eur.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 303,30 eur.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom zo 17. marca 2011 sp. zn. Spr. 2037/2011, v ktorom sa uvádza:

„... navrhujem, aby ústavný súd rozhodol podľa vlastného uváženia v časti namietaného porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj pri priznaní finančného zadost'učinenia.

V prejednávanej veci, aj keď nejde o právne zložitú vec, úkony súdu boli primerané veľkosti súdneho oddelenia, pričom v priebehu konania od roku 1998 sa prejavilo aj nedostatočné personálne obsadenie súdu a vec bola pridelená na konanie niekoľkým sudcom: po podaní žaloby na súd dňa 02. 11. 1998 vec bola pridelená Mgr. A. Č., po jej nástupe na materskú dovolenku vec prevzala v r. 2003 JUDr. A. S. Konanie bolo uznesením č. k. 16 C/213/1998-123 zo dňa 26. 10. 2004 prerušené do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 11 Nc/6/2001, v ktorom sa riešila zásadná otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci. Následne bola vec opatrením predsedníčky súdu zo dňa 13. 10. 2009 prikázaná sudcovi Mgr. P. P., ktorý vo veci koná plynule. Vo veci je nariadený termín pojednávania na deň 04. 05. 2011.“

Predsedníčka okresného súdu v podaní zo 17. marca 2011 uviedla, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Právny zástupca sťažovateľa v podaní z 2. apríla 2011 uviedol, že netrvá na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.“

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 213/98 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 213/98 je vypratanie nehnuteľnosti, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov v závere konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu. Sťažovateľ

bol v konaní aktívny a súčinnosťný. Pri hodnotení správania sťažovateľa ako účastníka súdneho konania dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ neprispel k predĺženiu doterajšej doby konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Zo spisu vyplýva, že 2. novembra 1998 bola na okresnom súde podaná žaloba o vypratanie nehnuteľností.

Dňa 6. novembra 1998 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe.

Dňa 29. decembra 1998 právny zástupca žalovaného požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie.

Dňa 28. januára 1999 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby doručil do spisu doklad preukazujúci vlastníctvo sťažovateľa, ktorý bol doručený 10. februára 1999.

Dňa 3. marca 1999 okresný súd urgoval, aby právny zástupca žalovaného doručil vyjadrenie k žalobe. Toto vyjadrenie bolo doručené súdu 8. apríla 1999.

Dňa 9. apríla 1999 okresný súd nariadil termín pojednávania na 7. jún 1999, ktoré bolo odročené na 7. október 1999 z dôvodu ospravedlnenej neúčasti právneho zástupcu žalovaného.

Dňa 7. októbra 1999 sa na okresnom súde konalo pojednávanie (právny zástupca sťažovateľa nebol prítomný, žalovaný prítomný). Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 16. novembra 1999 okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. január 2000.

Dňa 25. januára 2000 sa právny zástupca sťažovateľa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného.

Dňa 27. januára 2000 sa na okresnom súde konalo pojednávanie, ktoré bolo z dôvodu neúčasti právneho zástupcu žalovaného odročené na 10. apríl 2000.

Dňa 31. januára 2000 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom 27. januára 2000. Zároveň právny zástupca žalovaného ospravedlnil aj svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na 10. apríl 2000.

Dňa 10. apríla 2000 sa malo konať pojednávanie, ktoré bolo odročené na 7. septembra 2000 z dôvodu neúčasti žalovaného.

Dňa 7. septembra 2000 sa na okresnom súde konalo pojednávanie (účastníci prítomní), konanie bolo odročené pre účely získania ďalších dôkazov.

Dňa 11. septembra 2000 právny zástupca žalovaného doručil okresnému súdu kópiu zmluvy o predaji podniku uzavretú s F.

Dňa 16. februára 2001 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku.

Dňa 29. marca 2001 bolo okresnému súdu doručené oznámenie spoločnosti U, spol. s r. o., E. B., Ing. arch. I. B., spoločnosti A., spol. s r. o., Ing. arch. I. P. – S., S. B. a Ú. B., že chcú vstúpiť do konania v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Dňa 18. mája 2001 okresný súd opätovne vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku, na základe čoho žiada o prerušenie konania.

Dňa 13. septembra 2001 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol pod hrozbou poriadkovej pokuty spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku, na základe čoho žiada o prerušenie konania.

Dňa 13. augusta 2003 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku, na základe čoho žiada o prerušenie konania.

Dňa 23. októbra 2003 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol pod hrozbou poriadkovej pokuty spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne

konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku, na základe čoho žiada o prerušenie konania.

Dňa 4. decembra 2003 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalovaného, aby uviedol pod hrozbou poriadkovej pokuty spisovú značku, pod ktorou prebieha súdne konanie o návrhu žalovaného na vyslovenie neplatnosti dohody o zrušení a stanovení nových podielov nehnuteľného majetku, na základe čoho žiada o prerušenie konania.

Dňa 25. februára 2004 okresný súd nariadil informatívny výsluch právneho zástupcu žalovaného na 21. apríl 2004.

Dňa 25. júna 2004 právny zástupca žalovaného oznámil okresnému súdu spisovú značku konania sp. zn. 11 Nc 6/01, na základe ktorého žiadal o prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 16 C 213/98.

Dňa 8. júla 2004 si okresný súd vyžiadal na nahliadnutie spis sp. zn. 11 Nc 6/01.

Dňa 26. októbra 2004 okresný súd uznesením č. k. 16C 213/98-123 prerušil konanie sp. zn. 16 C 213/98 do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 11 Nc 6/01.

Dňa 26. novembra 2004 právny zástupca sťažovateľa podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania.

Dňa 14. decembra 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu.

Dňa 1. februára 2005 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 31. augusta 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 31/05-132 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o prerušení konania vedeného pod sp. zn. 16 C 213/98. Dňa 21. októbra 2005 uznesenie okresného súdu o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť.

Dňa 14. septembra 2005 sa spis vrátil okresnému súdu.

Predseda senátu pravidelne zisťoval stav konania vo veci sp. zn. 11 Nc 6/01.

Dňa 20. augusta 2007 žalovaný okresnému súdu oznámil, že odvolal splnomocnenie svojmu právnenému zástupcovi.

Dňa 22. augusta 2007 žalovaný predložil okresnému súdu splnomocnenie svojho nového právneho zástupcu.

Dňa 24. júna 2008 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby uviedol, že trvá na podanej žalobe, alebo ju berie späť.

Dňa 2. júla 2008 právny zástupca sťažovateľa okresnému súdu oznámil, že na podanej žalobe trvá.

Dňa 6. augusta 2008 sa v spise nachádza úradný záznam o nahliadnutí do spisu právnym zástupcom sťažovateľa.

Dňa 25. augusta 2008 okresný súd uznesením rozhodol o pripustení vedľajších účastníkov na strane žalovaného.

Dňa 22. septembra 2008 bývalý právny zástupca žalovaného vrátil okresnému súdu zásielku s uznesením o pripustení vedľajších účastníkov do konania z dôvodu, že už žalovaného nezastupuje.

Dňa 22. septembra 2008 právny zástupca sťažovateľa podal odvolanie proti uzneseniu o pripustení vedľajších účastníkov do konania na strane žalovaných.

Dňa 25. septembra 2008 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu žalovaného a vedľajších účastníkov, aby sa vyjadrili k podanému odvolaniu.

Dňa 29. decembra 2008 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní právneho zástupcu sťažovateľa.

Dňa 30. apríla 2009 krajský súd uznesením č. k. 15 Co/563/2008-179 zrušil uznesenie okresného súdu o pripustení vedľajších účastníkov do konania na strane žalovaného.

Dňa 29. mája 2009 sa spis vrátil okresnému súdu.

Dňa 8. júla 2009 okresný súd požiadal krajský súd o vyhotovenie 5 exemplárov uznesenia krajského súdu z 30. apríla 2009.

Dňa 17. júla 2009 bolo okresnému súdu doručených 5 exemplárov uznesenia krajského súdu z 30. apríla 2009.

Dňa 13. októbra 2009 na základe opatrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3651/09 bola vec prikázaná na vybavenie novému zákonnému sudcovi Mgr. R. P.

Dňa 8. októbra 2010 bol nariadený termín pojednávania na 25. október 2010.

Dňa 21. októbra 2010 právna zástupkyňa žalovaného oznámila okresnému súdu vypovedanie plnej moci žalovanému a zároveň ospravedlnila neúčast' klienta na

pojednávani nariadenom na 25. október 2010 z dôvodu, že žalovaný si musí zvoliť nového právneho zástupcu.

Dňa 25. októbra 2010 sa malo konať pojednávanie (sťažovateľ prítomný, žalovaný neprítomný), ktoré bolo odročené na 1. december 2010 z dôvodu skončenia plnej moci právneho zástupcu žalovaného.

Dňa 1. decembra 2010 sa malo konať pojednávanie (právny zástupca sťažovateľa prítomný, žalovaný neprítomný), ktoré bolo odročené na 10. január 2011 z dôvodu, že u žalovaného nebolo vykázané doručenie predvolania na pojednávanie.

Dňa 10. januára 2011 sa malo konať pojednávanie (právny zástupca sťažovateľa prítomný, žalovaný neprítomný), ktoré bolo odročené na 9. február 2011 z dôvodu neúčasti žalovaného.

Dňa 10. januára 2011 okresný súd vyzval subjekty, ktoré požiadali o pripustenie do konania ako vedľajších účastníkov na strane žalovaného, aby preukázali právny záujem na výsledku sporu.

Dňa 21. januára 2011 E. v B. okresnému súdu oznámila, že nemá právny záujem na výsledku sporu a nechce v konaní vystupovať ako vedľajší účastník.

Dňa 26. januára 2011 žalovaný doručil okresnému súdu splnomocnenie dané svojej novej právnej zástupkyňi.

Dňa 31. januára 2011 S. B. okresnému súdu oznámila, že nemá právny záujem na výsledku konania a nechce v konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Dňa 4. februára 2011 spoločnosť A., s. r. o., okresnému súdu oznámila, že má záujem na výsledku konania, a z toho dôvodu chce vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Dňa 9. februára 2011 sa na okresnom súde konalo pojednávanie. Pojednávanie bolo odročené na 16. marec 2011 z dôvodu žiadosti oboch právnych zástupcov účastníkov konania.

Dňa 10. februára 2011 Ú., spol. s r. o., okresnému súdu oznámil, že nemá právny záujem vystupovať ako vedľajší účastník v predmetnom spore.

Dňa 25. februára 2011 Ing. arch. I. B. okresnému súdu oznámil, že má záujem vystupovať v predmetnom spore ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Dňa 16. marca 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaného k žalobe.

Dňa 16. marca 2011 sa na okresnom súde konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 4. máj 2011.

Z prehľadu vykonaných úkonov ústavný súd zistil, že v konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v období od 13. septembra 2001 (keď vyzval zástupcu žalovaného na doplnenie podania) do 13. augusta 2003 (keď opätovne žiadal poskytnúť doplnenie podania) a tiež v období od 13. októbra 2009 (keď bola vec prikázaná inému sudcovi) do 25. októbra 2010 (keď sa vo veci konalo pojednávanie). Priet'ahy boli zistené spolu v trvaní temer 3 roky.

Celé obdobie konania v dĺžke 12 rokov, z toho na okresnom súde 11 rokov, je ústavne neakceptovateľné, ktoré nezodpovedá požiadavke konania bez zbytočných priet'ahov, ako to zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd vykonával aj neefektívne úkony, napr. opakovane žiadal účastníkov o doplnenie podaní bez toho, aby využil ďalšie možnosti, ktoré mu umožňuje procesná právna úprava na urýchlenie konania. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod. sp. zn. 16 C 213/98 bolo porušené základné právo s'ťažovateľa zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 16 C 213/98 konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, priznané finančné zadosťučinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Podľa odseku 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € proti okresnému súdu, poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby účastník konania čakal na výsledok konania o vypratanie nehnuteľnosti 12 rokov (z toho na okresnom súde konanie prebieha takmer 11 rokov). U sťažovateľa oprávnené takýto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľa, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľa, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu sťažovateľovi, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľa (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. A. Š., CSc. Právny zástupca sťažovateľa si v sťažnosti uplatnil trovy konania v sume 303,30 € vrátane 19 % DPH za dva úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd – sťažnosť). Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca

hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2009, a to 721,40 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 305,86 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 120,23 € (príprava a prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a písomné vyhotovenie sťažnosti) zvýšené o 20 % DPH, pretože právny zástupca sťažovateľa je platcom dane z pridanej hodnoty. Ďalej ústavný súd priznal právnemu zástupcovi sťažovateľa dvakrát náhradu režijného paušálu po 7,21 € zvýšenú o 20 % DPH podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia právnemu zástupcovi sťažovateľa (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2011